

ролеона, който показа много нападения на Царя безуспешно. Най-после като не можеше да утърпи, той се принуди след дълго време обсаден да се вдаде на силно нападение и да падне в ръцете на разярен победител. Византийците казват, че Царят повелел да се накаже храбрий той командант.

В това време Българската войска, която блокируваше, напача да се промъкне в предградското селение Константинопольско, въ което зафане Палата на Теодор. Пристигнали от всякъде Византийци, ръшиха се на последно вече испытание (това е било въ Юния мѣсяць)! Императорът Романъ свика всички си военачалници, и като имъ представи положение-то на Государство-то съ най-убѣдители изражения, караше ги да приематъ оръжие-то и да отпядатъ неприятеля. Всички дадохъ обещание да умратъ за отечество-то; нѣ само единъ отъ тѣхъ, Сахтичъ, исполни своето тѣ думи. На другий денъ той нападна на Българскій лагерь, въ който, защото-то по много-то войска нѣмаше, мнозина испрѣби, нѣ после забиколенъ, като изгуби по много-то си войска, пустна юзда тѣ на волѣ тѣ на коня, и като се бѣяше съ двѣ-ты си рѣцѣ, промъкна се най-после съ малцина другаре, нѣ, покритъ съ раны, едвамъ достигна Влахерия, дѣто прѣзъ нощъ тѣ, като му истече кръвъ-та, умръ, и заедно съ него угаси и военный духъ на Византийци-ты.

Като изгубиха Византийци-ты всичко до самыя Цариградъ, боряха се още на страна съ Българе-ты. Като се бояше Императорътъ да не изгуби всичко до самыя Пелопонезъ, мѣчаше се да взематъ Сърбы-ты срѣщу Българе-ты, за да може да удържи тѣхный натискъ. Съ това намѣрение за да взематъ Сърбы-ты, проводи въ Сърбию, нѣкого си Прибислава, кого-то Гръцки-ты префекти трѣвало да подкрѣпватъ. Възмущение въ Сърбию дѣйствително стана; нѣ Бранкованъ разби бунтовници-ты съвършено, самъ Прибиславъ се улови и се проводи въ столица тѣ Българскя, дѣто, на мѣсто Княжески палаты, той сполучи тъмница и вериги.